

IOAN ROȘCA

Combaterea „antisemitismului” folosește subjugării românilor? (XXXVIII)

5. Restituirea vechii prăzi... în integrum 5.8b Rechizitoriul Hâciu



[Capitolul bazat pe tabele cu date din surse accesibile atunci, din care extrag aici o explicație...]:

„Primul pas ce trebuie făcut, însă, este să stabilim numeric etnicitatea firmelor înscrise în registrele Camerelor de Comerț și de Industrie din țară, centralizate în ziua de 22 Iulie 1938, la U. C. C. I. din București. Ne servim, în acest scop, de o hartă a firmelor întocmită de distinsul economist G. Exarhu, cu precizarea: „datele din acest tablou reprezintă numere, dar nu și valoarea firmei [] valoarea unei singure firme evreiești reprezintă valoarea a câteva sute, ba a câtorva mii de firme românești la un loc” [...].

„I. Comerțul mărunț, cel mare engros, cel de import-export []:

„Acest comerț mic - după natura lui și după provincii - este în majoritate zdrobitoare în mâini străine și evreiești [...]. Din 174.786 cărciume răspândite peste tot întinsul țării, 114.712 aparțin Evreilor [] Același lucru putem spune și de comerțul alimentară [] comerțul de vinuri - engros și de export, [] este în întregime evreesc. Tot marele și bogatul comerț de cereale și fructe - mere, prune și nuci - toată mișcarea comercială a Basarabiei, este condusă de o asociație vastă evreiască [] Comerțul de manufactură, galanterie și de blănuri; cel de mărunturi, de ațe și lănuiri; comerțul de fierărie, de articole tehnice și electro-tehnice; comerțul de cereale și furaje, cel de cherestea și lemne, de librării și colportaj, chioșcuri și anticării, etc. în majoritate zdrobitoare, este stăpânit de Evrei și în parte de minoritari și pașaportari [...]. Acest gen de comerț - comisionul - a fost preferat de Evrei și, cu dăruire, au reușit să-l monopolizeze. Este cel mai rentabil și fără nici un risc și, prin el, au intrat în legături temeinice cu comerțul și industria Apusului. Prin el, au avut și monopolul de desfacere al unor articole anumite și a fost primul pas spre a lor îmbogățire. Monopolul reprezentanțelor cu străinătatea le-a reușit [] Răsfoind „Anuarul reprezentanțelor de comerț din București” pe 1938, am numărat cca 450 reprezentanțe, dintre cari de-abia 48 par creștine. [] Se vede, din tablou, că, în exportul de materiale de construcție, cu deosebire, ca și în acela al lemnului - adică al cherestei - nu însemnăm aproape nimic, precum nici străinii nu însemnează nimic, fiindcă tot acest export se face numai prin Evrei, cari dețin, de asemenea, în proporție îngrijorătoare, și industria lemnului [...]. Rămân înmărmurit când analizez, punct cu punct, toată această tragedie a avutului național, care se strecoară, prin mâini evreiești, peste hotarele țării. [] Faptul că Evreii dețin comerțul de engros a fost și acesta unul din factorii cari au împiedicat pe autochtoni, lipsiți de credite și de capitaluri proprii, să se poată ridica sau cel puțin menține pe aceiași poziție”.

2. Meșteșuguri și industria mijlocie. [Concluziile datelor redată în tabele]: „Evreii, proaspăt descălcând din țările vecine și cunoscând sau nu vre-o meserie, se introduceau în bresle, ajutați de consuli și de alte mijloace convingătoare și, în curând, au reușit să sufice pe băștinași, înlăturându-i cu totul []. Actualmente, Evreii se ocupă cu toate meșteșugurile, natural, cele mai ușoare, curate și rentabile [...]. Toată industria mijlocie, atât de rentabilă și apărută ca și cea mare de tarife protecționiste și prohibiționiste, este, în majoritate zdrobitoare, în mâini - evreiești []. Industria noastră casnică, atât de înfloritoare altădată, a început și ea să dispară, strivită și sabotată de marile trust al texturilor [...]”.

3. Industria mare [...] [Concluziile datelor redată în tabele]:

1. Ind. textilă. „Marele industriei N. Rizescu-Brănești ne dă câteva indicații îndeajuns de prețioase. Anume: a) Toată industria textilă în țara noastră a fost pornită de Români și dusă - cu cinste, cu curaj și multe jertfe - până în 1906, când străinii capitaliști sau aventurieri, adunându-se departe marile avantagii și câștiguri, au început a se băga în ea [...]. Ardealul și Banatul stă, în proporție de 70%, în mâini săsești, șvabești și germane - restul aproape în mâini evreiești. Moldova, Bucovina și Basarabia, ca și aproape tot Bucureștiul, este în mâinile Evreilor și Armenilor. Capitaluri mari străine, de asemenea, o guvernează []. Trei mari firme: S. Fildermann, Izvoranu și Singer de la Bacău, stăpânesc această industrie [...]. Peste tot cuprinsul acestei vaste industrii, Românii etnici contau, până în 1940, de-abia cu 10%, Armenii cu 40% și Evreii cu 50%”.

2. Ind. Alimentară. „Cele 15 fabrici de zahăr - din cele mai vechi în acest domeniu - sunt străine și organizate în trust [...]. Fabricarea spiritului agricol este, exclusiv, în mâini străine. În 1937, activau 172 fabrici de spirt []. Din aceste 172 fa-

brici, 96 sunt evreiești, 60 în alte mâini străine și de-abia 15 românești, cari, toate la un loc, nu prețesc, ca personal și capital, cât una singură a lui Neumann dela Arad, de pildă []. Industria uleiurilor vegetale este complex instrăinată [...]. Marea industrie a laptelui și a produselor lactice este cu totul străină [...]. Fabricațiunea coniacurilor și a lichiorurilor, a vinurilor și șampaniei este în mâini străine și evreiești. Toată această industrie în Bucovina și Basarabia era evreiască, precum și aproape în toate celelalte provincii, dacă socotim emblemele și societățile anonime sub cari se ascundeau numai ei. Aci, tot la Evrei, erau izvoarele de otrăvuri ce le desfăceau prin cărciumari cari, la rândul lor, le difuzau mulțimilor dela țară și de prin orașe, difuzând moarte, mizerie și nebulă peste tot”.

3. Ind. pielăriei și a tăbăcării. „A fost, nu de mult, o industrie monopol a Românilor [...]. Acum găsim, cu greutate, vre-o 39 de firme românești, circa 22 nemțești și alte două creștine - rămânând, probabil, restul de peste 80 evreiești și evreo-maghiare. Toată industria Moldovei, a Basarabiei și Bucovinei este, putem spune cu siguranță, în mâini evreiești []. În toate sectoarele acestei industrii, activează 31 societăți anonime și 13 societăți în nume colectiv [...]”.

4. Exploatarea sălbatecă a pădurilor și industria lemnului, fabricii, de cherestea, de hârtie și mobile, etc.) „[...] Aceste 276 fabrici de cherestea particulare se repartizează: 25 la Nemți, pe cât a fost posibilă identificarea, 59 la Români - cu aceiași îngăduință și 192 la Evrei. Aceștia exploatează marile masive și centre industriale din Bucovina cu 60 unități din 106; cele din Transilvania cu 96 din 238; din Basarabia cu 13 din 19; în Moldova, au numai 16 din 59 [...]. Toate aceste societăți sunt aproape în întregime străine sau controlate de capital străino-evreu. Județele cele mai bogate în fabrici evreiești: jud. Ciuc cu 66 din 72; Trei Scaune cu 30 din 32; Brașov cu 15 din 22; cele bucovinene cu 82 din 106; jud. Bacău cu 14 din 21; Neamț cu 15 din 24; Baia cu toate 5; Ișmail cu 9 din 10; Prahova cu 5 din 9; Arad și Bihor cu 13 din 19 [...]. Masivele noastre neprețuite au continuat a fi surpate de săcurea necruțătoare a exploatareilor de păduri - străini și Evrei, lucrând în cont personal sau organizați în societăți, bucurându-se și de credite largi, favoruri de cari nu s'au bucurat nici statul sau particularii, nici moșnenii sau composesorile []. Vom urmări, în cele ce urmează, pe câțiva din gangsterii cari n'au făcut industrie forestieră, ci pustiire și distrugere de paradisiuri pământeste [...]”.

5. Industria -petrolului) „[...] Nu cunoaștem cu precizie capacitatea capitalului evreesc băgat în aceste întreprinderi de exploatare și speculare a marilor bogății petrolifere [...]. Statul și-a dat tot avutul și frumosul venit rezultat din redevențe ca să se creeze soc. evreiască „Redevența” - una din marile fortărețe iudaice, cum o numea istoricul N. Iorga [...]”.

6. Industria metalurgică) „[...] Răsfoind, cu răbdare, Indicatorul industriei, constatăm - cu emoție și îngrijorare - cum se înșiră 600 întreprinderi, dintre cari de-abia 41 după rezonanța fonetică românești, și 52 nemțești - toate celelalte, sute și sute, cu rezonanță sementică sau evreo-maghiară și peste 530 societăți anonime sau în nume colectiv []. Cam toată această industrie este patronată și controlată de străini și de Evrei. În fruntea acestora, stă Max Auschnitt [...]”.

7. Industria sticlăriei și a ceramicii.) „Singură fabrica de sticlărie, geamuri și becuri „Putna” a lui Fischer-Friedrich însumează 20.442.000 investiții și 592 lucrători [...]. Fabricarea cimentului este exploatată de 9 societăți anonime [] iar produsele de ciment de 9 societăți anonime și de 9 întreprinderi individuale, printre cari un român [...]”.

8. Industria extractivă a metalelor prețioase) „[...] Nu există date oficiale asupra investițiilor în această mare industrie, totuși, din datele întreprinderilor, ele ar atinge cifra de 1.500



Max Auschnitt

milioane și nu există, de asemenea, date asupra participării etnice la capitalul angajat în această ramură de producție [...]”.

9. Industria chimică și cea electrotehnică. „[...] Numai distileria de lemn dela Dărmănești este a lui Știrbey. Toate celelalte sunt, în majoritate zdrobitoare, în mâini străine. În distilerile de țigăi și asfalt toate întreprinderile - cu excepția uneia - sunt străine, 39 societăți anonime și în comandă și alte 8 individuale [...]. Industria parfumeriei și a cosmeticelor este, iarăși, în mâini străine. Iată câteva, cari, toate, sunt evreiești: [] Și industria articolelor farmaceutice urmează același destin []. Industria încălțămintei de cauciu este privilegiul Evreilor Brănișteanu, Fainsilber sau Bachis. Întreprinderile „Mioara” sunt organizate și ținute de pașaportarii Mindlin, Nord Samuely și alții - sunt un ghetto, spune un cronicar, unde lucrători și lucrătoare, veniți dela țară, își varsă plămâni și își săcătuesc trușia și vigoarea lor de acasă [...]”.

4. Carteluri, sindicate și trusturi „[...] Sindicatul proprietarilor agricoli din România, referindu-se la problema protecției vamale a industriei - 80% evreiască, cu 80% personal evreesc - spune că, dela 1925/1926, când s'au desfășurat prețurile maxime, a căpătat prin lege dreptul de a vinde foarte scump []. În anul 1939, au funcționat în toată țara 2261 societăți anonime cu un capital de 49.922.298.000 lei [...].

Intr' un limbaj mai puțin solemn, le-am putea numi bande de speculare a nevoilor obștești, șnapanerii organizate ca să cumpere cu prețuri derizorii produsele țărănești și munca și obida muncitorului, ca, pe urmă, să vândă pe prețuri uluitoare produsele lor, deși au beneficiat de tarife vamale protecționiste, de contingentarea sau de prohibirea articolelor concurente la import și de toate înlesnirile de transport și de taxare []. Astfel, în domeniul alimentară, 129 fabrici sunt angrenate în 10 carteluri []. În domeniul industriei chimice, în 18 carteluri 59 fabrici [...]. Așa, de o pildă trustul cimentului - [] are ca reprezentant general pe evreul P. Pauly, personalul de conducere compus numai din Evrei și străini, iar peste 85% din beneficii trec peste granițe []. De decenii lungi, lupta s'a dus, la noi, contra trustului zahărului, fără a fi înregistrat însă vre-un succes []. Aceiași luptă s'a dus și împotriva trustului hârtiei []. Trustul geamurilor - care lovește și în Moșii noștri, și în lumea consumatoare - cu un expert înfloritor, mai ales în Palestina și Turcia, este cu totul în mâini evreiești, cu cele 6 fabrici cartelate []. Toată industria chimică stă sub stăpânirea a 18 carteluri []. Toată industria și desfacerea petrolului este dominată de două trusturi [...], o societate evreiască S. A. R. P. I. A., sub atotputernicia grupului Ira Verner, Solomon și alți 20 mari capitaliști evrei cari speculează hrana populației sărace [...]. Prețurile la alimentele obișnuite - ouă, lapte, unt, brânză, zarzavaturi, etc, sunt dictate de intermediarii evrei cari exercită, prin sate, un monopol de acapare și speculează, deopotrivă, pe producători, consumatori și detailist [...]. Industria alcoolului număra 172 fabrici, dintre cari 60 străine, 15 românești și 95 evreiești. Industria de cherestea, ca și aceea a tipografiei și editurii, încăpuseră în mâini evreiești și, de aci, tirania presei și a cărții evreiești - precum s'a spus la locul cuvenit - difuzată prin librării și colportajul monopolizate de Evrei. La acestea, se adăga monopolul teatrului și al criticii literare, al filmului și cinematografului, al tuturor agențiilor de publicitate, trustul biurourilor de copiat acte, al fotografiilor și fotocopiilor. Comerțul de import-export este stăpânit de Evrei, cari dețin și reprezentanțele, și comisionul [...]. În pătenjeniușul acesta țesut de străini și Evrei, bietul negustor, industriaș și consumator român era o muscă imobilizată și la dispoziția marelui maestru al speciei care este Evreul []. Evreii erau în ajun de a monopoliza industria hotelurilor în capitală []. Toată industria și comerțul de manufactură și galanterie, de mărunturi și altele sunt cartelate []. Industria transporturilor încăpuse și ea pe mâini evreiești. Majoritatea concesionilor pe șoselele principale și județene erau monopol străin și evreesc [...]. A doua „fortăreață” era o bancă evreiască în faliment, căreia i s'a concesionat monopolul desfacerii produselor C. A. M. cu agenți evrei cari au împânzit țara în lung și în lat cu familiile lor, găsindu-și și alte îndeletniciri aducătoare de câștiguri și comandă pe Români în subordine, până în cel mai îndepărtat sat al României. Este vorba de „Discom” al băncii Marmorosch Blank. Am spus în altă parte că industria ceaprazăriei și croitoria militară este exploatată de 13 case evreiești și 3 românești [].

Pentru ca specularea nevoilor unei țări întregi să le reușească, Evreii au întrebunțat mai multe metode. Înainte de toate au organizat acaparea produselor țărănești și a materiilor prime pe prețuri cât mai scăzute. După împrejurări, cu tact și cinism, organizau lipsa pe piață a acestora și a produselor manufacturate. Și, în al treilea rând sau concomitent, coruperea a tot ce le-ar putea

sta în cale - prin mituire - en gros sau en detail și prin introducerea în consiliile de administrție a oamenilor cu influență în cercurile înalte - așa numiții șabăgoimi ai economiei naționale [...]. Marea finanța și marea industrie s'au coalizat într-o aservire unui întreg popor [...].

Un alt publicist, neînfricat în lupta contra dezrobirii economice, a găsit în 1936, la 1700 întreprinderi evreiești și străine mai importante, 5.930 politicieni cuibăriți, toată fauna politică - foști primi miniștri, miniștri, parlamentari, foști prefeți și șefi de cabinet, din toate partidele, cari primeau, ca jetoane, tantieme și lefuri, o sumă exprimată prin 1.215.000.000 lei - prețul trădării intereselor naționale și a ingenuității demnității românești. La 390 mari instituții financiare, comerciale și industriale din București, unde erau băgați, în 1936, 865 membri dintre personalitățile politice, s'au plătit 675.000.000 - câte 800.000 anual în medie. Apoiul acestora era simplu - toți patronau și încurajau loviturile Evreilor sau le asigurau tarife vamale după comandă și dorință sau îndreptau, masiv și numai spre ei, furniturile statului. Și așa s'a ajuns - încheie dl. I. Rădulescu - între 1920 încoace, la cele 90-100 miliarde stoare de Evrei de pe spinarea noastră și la acaparea tuturor pulsațiilor de activitate ale economiei naționale. Unii, mai simandicoși, făceau parte din 3-7 consilii. Numai după moartea unuiu din aceste parte se poate vedea din câte anume consilii făcea partea. Eu am numărat la unul din aceștia nu mai puțin ca 23. Aceasta în stil mare. Dar acaparea produselor țărănești se face peste tot întinsul țării unde mișună agenții sau chiar membrii cartelați. Fiecare sector este alcătuit din cel puțin sutele unei plăși și în fiecare sat s'au stabilit cei cari cumpără produsele sătenilor [...].

Trusurturie sau cartelele locale dictau prețurile după cum îi lăsa inima []. Din acest dezechilibru între scumpetea excesivă a produselor manufacturate și epuizarea ridicolă a celor agricole, a rezultat un dezechilibru social care se manifestă prin o sărăcie desăvârșită a claselor muncitoare și prin îmbogățirea fantastăică a claselor parazitare [...]. Neînfricatul publicist Pamfil Șeicaru a analizat veniturile industriei de ulei extras din floarea soarelui. Țărâni producători, în număr de 200.000, realizează, după cele 18.000 vagoane, 720 mii lei, din care sumă câștigă de-abia 2000 mii, ceace revine de fiecare plugar câte 1000 lei. În schimb, cei 100 industriași, „o impresionantă deflare de nume evreiești”, beneficiază fiecare câte 12.500.000 lei, sau toți la un loc, 1.250.000.000. Sau, în procente: țărânu câștigă 2% iar beneficiarii muncii plugarului român „colecția haldeică” de la pag. 442 a Indicatorului industriei românești - 120%. Am redat în altă parte cum acești mișiși și gansteri ai acapării au colecționat, numai într'un an, între 7-800.000 pielicele de astrahan cu câte 50 lei bucata, realizând, din vânzarea lor în America, aproape 1 miliard lei. Prof. Agricol Oardaș, într'un articol din „Universul”, ne desene cu competență și sugestiv, cum acești mișiși săcătuiuau pe prețuri de nimica toate bogățiile Moldovei și ale Basarabiei, așezați prin târguri și târgușoare unde țărâni își desfășeau produsele muncii lor []. Evreii aceștia aruneau încă din iarnă toate produsele țărânilor, cari lăsau în prăvăliile evreiești tot prețul vânzărilor. „Dacă am privi - spune același profesor - pe o hartă, poziția acestor târgușoare, vom aprecia calculata lor așezare la drumurile de mare circulație, la punctele de intersecție a acestor drumuri, la punctele prin care neapărat trebuiau să se scurgă produsele țărănești. În aceste târgușoare, se colecta lână, brânză, pieile și pielicelele, fructele, cerealele, etc. și se formau partizile pentru casele mari de export sau pentru consumul orașelor însemnate [...]. Și reacțiunea nu venea de nicieri. Fiindcă nu este un atac violent care să ne îndărjească. Aici este o roadere înceată, este o putere corosivă care face - ca picătura care găurește piatra - din ce în ce mai mult loc pentru alții, din ce în ce mai puțin loc pentru noi. Așa spunea N. Iorga la congresul Ligii Culturale din Nov. 1937.”

„CAP. II. Invazia în viața etico-biologică și spirituală [De aici voi opri extracția citatelor conclusive de pe marginea tabelelor expresive - foarte utile pentru cine vrea să înțeleagă procedurile colaterale de cotopire sistematică a unui teritoriu de către un grup sudat]. a) Invazia Evreilor în domeniul mijloacelor de educare a poporului: 1. Evreii în învățământul românesc. 2. Presa evreiască. 3. De la literatura eminesciană la pornografie. 4. Edituri, tipografii, librării, colportaj. 5. Fabricarea de icioane, cărți bisericești, etc. 6. Lupta împotriva bisericii naționale și pe alte căi. 7. Organizațiile evreiești oculte. b) În funcțiunile ce privesc apărarea etico-biologică a rasei noastre: 1. Medicina. 2. Farmacia. 3. Ingineria și arhitectura. 4. Avocatura. c) Evreii în fața justiției”

VA URMA

Cel mai complet/cumplit răboj al cotropirii economice a României de către evrei este lucrarea din 1943 a lui Anastase Hâciu: „Evreii în Țările Românești”, prefăcută de Simion Mehedinți. Autorul - aromân - cîștigase premiulul Năsturel pentru un alt studiu monumental, publicat în 1936 („AROMÂNII: Comerț, Industrie, Arte, Expansiune, Civilizație”): care trebuie neapărat semnalat/consultat, pentru că ne indică o motivație specifică/particulară a strădăniei : aromânii cuceriseră poziții economice importante în Țările Românești (ca și în restul balcanilor/imperiului otoman) și s-au simțit amenințați (dețonați) de valul de cucerire economică evreiască, căruia românii înjugați de mai vechii lor stăpâni nu i-au putut opune rezistență suficientă. Dar tocmai această postură partizană, care nu provine din resentimentele etnice/rasiale ale unui românism neaoș/pur (ca și în cazul acuzatorilor din alte țări ai evreilor năvălitori) arată miza/ motivația pragmatică/ economică a confruntării - fapt camuflat de propaganda anti-antisemită.

Nu-i așa ca nu ați auzit de acest „profesoraș” din Rimnicu Sărat, care a lucrat mai temeinic ca academia română (unde, de altfel, astfel de personaje incomode nu au - metodic - cum pătrunde)? Deși contribuția lui Hâciu, fie ea și criticabilă, este uriașă... nu a fost să fie remarcat, căci nu a trecut prin suta puterii care carne cultura. Nici măcar cum a murit aromânul acesta românist nu se știe... Eu nu am putut afla dacă a scăpat de temnițele comuniste.

Ce arată Hâciu în cele 632 de pagini e prea dens/bogat pentru o rezumare (aici); dar, pentru cei în temă, se poate intui conținutul din sumarul cărții:

„Partea I. De la primele infiltrări până la cucerirea Moldovei [orice concluzii fiind false dacă nu pleacă de la studiul evoluției situației, pe scara epocilor precedente]

CAP. I Perioada dacică și daco-romană
CAP. II Perioada evului mediu până la 1500

CAP. III Epoca apariției cămătarilor și a așezărilor sporadice [...].

CAP. IV Perioada primelor așezări de evrei leșești și ruși ca orândari și arendași (Sec. XVII până la Fanarioți) [...].

CAP. V Epoca fanariotă până la stabilirea consulatelor (1782) [...].

CAP. VI Perioada atotputerniciei consulatelor până la tratatul dela Adrianopol (1782 -1829) [...].

CAP. VII Perioada regulamentului organic [...].

PARTEA II. Perioada agitațiilor evreiești și a unei invazii nestăvilită (1856-1918) [Segment fenomenologic fără de care nu se înțelege nimic din frământarea interbelică, sau mai exact... se înțelege ce vor măsluitorii istoriei]

CAP. I. Evreii tind să acapareze total comerțul mare, cel mărunț și cel de import-export. 2. Evreii în agricultură ca agricoli și arendași organizați în vaste trusturi. 3. Cărciuma evreiască, camăta, instituții bancare, finanțe.

CAP. II. Meșteșuguri și industrie [...].

CAP. III. Evreii sunt o națiune aparte. 1. Organizarea Evreilor ca națiune aparte la noi. 2. Presa și literatura evreiască adhoc. 3. Școala evreiască și Evrei în învățământul românesc. 4. Agitații evreiești și reacțiuni naționale. 5. Lupta împotriva așezării noastre constituționale. 6. Lupta împotriva Legiurilor noastre. 7. Publicații evreiești, A. I. U. și activitatea lor calomnioasă. 8. Vizite ale misionarilor evrei și evreo-fili.

CAP. IV. Reacțiunea: Țara își înghetează structura economică și financiară.

CAP. V. Comerțul și industria naționalilor și a streinilor creștini.

CAP. VI. Noua înfățișare a provinciilor românești.

„PARTEA III. Atotputernicia iudaică în viața noastră națională (1918-1940)

CAP. I. Invazia în viața noastră economică.